

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 73. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

SZOMBAT, 1954 MARCHIUS 27.

Mai számból:

Az ország első traktorosai között (2. oldal) — Megkezdődtek az akadémiai napok Debrecenben (3. oldal) — Hol volt a gazda? (3. oldal) — Sebők György zongoraművész előadása szovjetunióbeli tapasztalatairól (4. oldal) —

Az indokínai kérdésről

A berlini értekezlet egyik legjelentősebb eredménye az volt, hogy április 26-án Genfben újabb tárgyalás és megegyezés lehetőségét nyitott utat. Ismeretes, hogy ezen a tárgyaláson, amelyen a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország képviselőin kívül a Kínai Népköztársaság képviselői is részt vesznek, elsősorban a koreai és indokínai helyzetről lesz szó. Eppen azért, mert a koreai béke megkötése és az indokínai kérdés megoldása élenként foglalkoztatja nemcsak az érdekelt államokat, hanem az egész világ haladó közvéleményét, a békeszerető emberiség figyelmé egyre inkább Genf felé fordul. Azonban amilyen mértékben közeledik a genfi értekezlet időpontja, úgy sokasodnak a félreérthetetlen jelei annak az amerikai politikának, amely mindenáron a genfi értekezlet kudarcára, ezen belül az indokínai háború befejezésének megakadályozására törekszik. Az a lehetőség, amelyet a genfi értekezlet hord magában az indokínai kérdés békés rendezésében, növekvő félelemmel tölti el az Egyesült Államok vezető politikusait, akik ezekben a napokban éppen az indokínai háború folytatására és kiterjesztésére törekednek.

Ismeretes, hogy Franciaország évek óta vivja szennyes háborúját a vietnami szabadságszerető nép ellen. Ez a háború teljes mértékben megfelel az Egyesült Államok monopólistái érdekeinek, azonban amerikai kormánykörök az utóbbi időben mégis egyre elégedetlenebbül figyelik az indokínai helyzet alakulását. Ugyanis a vietnami népi erők felszabadító harcukban naponta súlyos csapásokat mérnek a francia expedíciós hadseregre. A vietnami nép ugyan szívből kívánja a békét, de amint ezt már meg is mutatta, mindaddig nem teszi le a fegyvert, amíg földjét fel nem szabadította a külföldi megszállás alól. Az egész nép támogatja a köztársaság fegyveres erőit, a hadsereget és a partizánosztagokat, amelyek egymásután szabadjárta fel a franciák által megszállva tartott területeket, városokat, falvakat. Észak-Vietnamban a francia gyarmatosítók egyik legnagyobb vereségüket éppen a napokban szenvedték el Dien-Bien Phu-nál. Vietnamban a megszállók már csak a Vörös folyó deltáját s a Hai-phong és Mon-Kai közötti keskeny part-sávot tartják. Közép-Vietnamban a néphadsereg őszi és téli hadjárata során felszabadította Kontumot. Ebben az időszakban az ország északi és középső részén összesen 24.000 négyzetkilométernyi terület s több mint 300.000 lakos szabadult fel a megszállás alól. A partizánok a reguláris fegyveres erőkkel vállatvele küzdenek. A francia parancsnokság szorongatott helyzetében kénytelen szélforgácsolni és ezzel gyengíteni erőit.

Az évek óta húzódo háborúval járó veszteségek s a győzelem kilátástalansága ma már nemcsak az egyszerű franciákban érleli azt a felismerést, hogy az indokínai háború kilátástalan. Az indokínai háború megszüntetése mellett mind szélesebb rétegek állnak ki s egyes burzsoá vezetők részéről is naponta hangzik

el a kívánság, hogy véget kell vetni ennek a reménytelen háborúnak. Az Egyesült Államok kormánya ilyen helyzetben ingerültséggel figyeli Franciaország indokínai politikáját s egyre nagyobb erőfeszítéseket tesz, hogy rábírdja a francia kormányt a hadműveletek fokozására. Dillon, az Egyesült Államok párizsi nagykövete egy hét alatt háromszor tárgyalt Bidault francia külügyminiszterrel, hogy rábírdja Franciaországot a háború folytatására. Dillon azal is megpróbálta lehengerelni a francia kormányt, hogy mivel az Egyesült Államok vállalta az indokínai háború költségeinek több mint 75 százalékát, „nem hajlandó szó nélkül elfogadni olyan békét, amely sérti e megállapodás szellemét”. Radford tengernagy, az amerikai vezérkari főnökök egyesített bizottságának elnöke pedig egy beszélgetés során nyíltan kijelentette: „Katonai felszereléssel és műszaki segítséggel látjuk el a franciákat. Abban a reményben tesszük ezt, hogy Franciaország és a társországok fokozzák a hadműveleteket.” Az amerikai hadügyminisztérium azonban egyre inkább úgy látja, hogy a francia kormány „alkalmatlan” az indokínai háború továbbvezetésére. Ezért az amerikai vezérkar azt tervezi, hogy „átveszi” az indokínai háborút. A Newsweek nemrég azt írta, hogy „a Pentagonon (az USA hadügyminisztériuma) egyre inkább torkig van a francia kormánynak az indokínai háborúval kapcsolatban tanúsított lanyha magatartásával”. Ezért, amint a lap egyik cikkéből kiderül, az amerikai kormány legközelebbi lépéséül Van Fleet tábornokot akarja Indokínába küldeni, hogy kiragadjja a francia haderők parancsnokságát a franciák kezéből.

Az amerikai kormány legújabb terveiből világosan kitűnik, hogy az Egyesült Államok imperialistái nem tettek le arról a szándékukról, hogy a francia csapatok és a helyi bábok segítségével egész Indokínára kiterjesszék uralmukat, amelynek végső célja, hogy Indokínát a Kínai Népköztársaság és más ázsiai országok ellen tervezett agresszió hídfőjévé tegyék. S most, amikor francia kormánykörök részéről is bizonytalanság mutatkozik a háború folytatását illetően, ugyanakkor a genfi értekezlet éppen ebben a kérdésben a megegyezés lehetőségét nyitja meg, az Amerikai Egyesült Államok vezetői amellyel, hogy fokozzák a nyomást a francia kormányra, igyekeznek előre kudarcra ítélni a genfi értekezletet. Megpróbálják olyan irányban befolyásolni a közvéleményt, mintha ez az értekezlet cleve sikertelenségre lenne ítélve.

A berlini értekezlet eredményeként világossá váltak a nemzetközi feszültség enyhítésének útjai. Eppen ezért a világ népei nagy várakozással tekintenek a genfi értekezlet elé, amely újabb lehetőséget nyújthat a vitás nemzetközi kérdések békés megoldására. A világ népei ettől az értekezlettől a nemzetközi feszültség további enyhülését várják s közte olyan fontos kérdések megoldását, mint a koreai békekötés és az indokínai kérdés rendezése. S a népek ilyen akaratával számolnia kell a Pentagon urainak is!

Gyors szántás-vetéssel a gazdag termésért

Sürgősen meg kell gyorsítani a simítóaszt és a hengerezést

Megelevenedett a határ. Az országunkon szerszámmal és vetőmaggal megrakott szekerek sorát lehet látni, amint mennek a szántó-földre, hogy idejébe földbe tegyék a magot. Az idő most már végleg jóra fordult és a nap szinte csalogtatja az embereket a mezőre. Vettek a parasztlak szorgalmasan, kell a kenyér az országnak, közben a jó gazda gondosságával a gyengén leélt őszi vetési fejrágázással is segítik hadd nőjön, növekedjen, hadd legyen gazdag a termés.

A vetés és fejrágázás azonban még nem elég, nem ad meg mindent a gabonának, amire a fejlődéshez szükség van. Keil, hogy a talajban legyen elég nedvesség is, mert ha ezt nem kapja meg a mag és a növény kipszúdul, vígy gyengén fejlődik, csak féltermést ad. Ezt tudja is minden parasztember és vizsgálga: vajjon van-e elég nedvesség a földben a gabona számára és ha azt látja, hogy kevés a földben a nedvesség, munkához lát, hogy azt a keveset, ami van, megőrizze.

A tsz tagsága azt is tervezi, hogy mélyeszelet és keltető állomást létesít. A Haladás tsz tagjai abban reménykednek, hogy az első helyre kerülnek, azt azonban tudják, hogy nem elég reménykedni, dolgozni is kell. Ezért igyekeznek annyira.

Bundik Sándor, levelező Csökmő.

Több segítséget adjon a nagyhegyesi dolgozó parasztnak a debreceni gépállomás

A Néplap március 25-i számában olvastuk, hogy községünkben többé-kevésbé lemaradás tapasztalható a mezőgazdasági munkák végzésében. Erre a cikkre válaszóva közöljük, hogy hogyan áll községünk a munkák végzésével.

A fejrágázás 1800 holdra volt tervezve, 1824 holdat fejrágáztunk, tehát teljesítettük a tervet. Tavaszibúza vetésnél némi lemaradás van mert 588 hold helyett 501 holdat vetettünk be. Tavaszárpa vetésnél 400 százalékra teljesítettük a tervet. 12 hold borsót, 27 hold lucernát, 10 hold cukorrépat és 159 holdon a simítóaszt is elvégeztük. A Miesutin tsz a tavaszi mezőgazdasági munka mellett szépen halad a gyümölcs telep beültetésével.

A tavaszi munkák végzéséhez a Lenin, Rákóczi és O' éves Terv tsz-eknek kell nagyobb lendülettel hozzájárulni, mert itt tapasztalhatók még lemaradások.

Szabó Imre párttitkár.

receni gépállomással, de még nem szántottak neki, a tavaszibúzája a szákban van és nem a föld alatt. Az Alkotmány tsz-nél 4 traktor közül 2-3 mindig áll, mert javítják kint a földön. A tsz-ek közül élenjár az Október 22 tsz, amely ezidáig a fejrágázást elvégezte, tavaszárpa vetési tervét 400 százalékra teljesítette, elvetett 12 hold borsót, 27 hold lucernát, 10 hold cukorrépat és 159 holdon a simítóaszt is elvégezte. A Miesutin tsz a tavaszi mezőgazdasági munka mellett szépen halad a gyümölcs telep beültetésével.

A tavaszi munkák végzéséhez a Lenin, Rákóczi és O' éves Terv tsz-eknek kell nagyobb lendülettel hozzájárulni, mert itt tapasztalhatók még lemaradások.

Szabó Imre párttitkár.

Új cigarettát készítettek a Dohányipari Technikum hallgatói

Nagy öröm az, amikor sokévi fáradságos tervezgetés, kísérletezés és kivitelező munka után elkészül egy-egy új gyártmány. Ilyen nagy örömben volt része a debreceni Dohányipari Technikum negyedéves hallgatóinak: az iskola tanáraival karöltve új cigarettafélt készítettek, a „Technikus”-t.

Hosszas készülődés előzte meg az új cigarettá születését. A tanárok hosszasan vitáztak a gyártmány receptúrájáról. Végül is abban egyeztek meg, hogy teljesen hazai termésű dohányfélékből készítsék el. A hallgatók hétnapon keresztül dolgoztak a Dohánygyárban a műszakok befejezése után, hogy a gyár termelésében ne legyen kiesés. A gyártás minden mozzanatát okirányították, kezelték a vágó-, töltőgépeket. Résztettek a munkában a technikum alsóbb osztályainak tanulói is, hogy gyakorlati tapasztalatokat szerezhessenek.

Az új cigarettá, a „Technikus” mind külső kiállításban, mind minőségileg megnyerte a szakemberek tetszését. Jól vizsgázott a debreceni Dohányipari Technikum. A tanárok oktató és nevelő munkája, a hallgatók lelkes igyekezete, szorgalma meghozta a gyümölcsét: a negyedéves hallgatók a gyakorlati munkában is bebizonyították, hogy jól megállják a helyüket.

Nagy öröm az, amikor sokévi fáradságos tervezgetés, kísérletezés és kivitelező munka után elkészül egy-egy új gyártmány. Ilyen nagy örömben volt része a debreceni Dohányipari Technikum negyedéves hallgatóinak: az iskola tanáraival karöltve új cigarettafélt készítettek, a „Technikus”-t.

Hosszas készülődés előzte meg az új cigarettá születését. A tanárok hosszasan vitáztak a gyártmány receptúrájáról. Végül is abban egyeztek meg, hogy teljesen hazai termésű dohányfélékből készítsék el. A hallgatók hétnapon keresztül dolgoztak a Dohánygyárban a műszakok befejezése után, hogy a gyár termelésében ne legyen kiesés. A gyártás minden mozzanatát okirányították, kezelték a vágó-, töltőgépeket. Résztettek a munkában a technikum alsóbb osztályainak tanulói is, hogy gyakorlati tapasztalatokat szerezhessenek.

Az új cigarettá, a „Technikus” mind külső kiállításban, mind minőségileg megnyerte a szakemberek tetszését. Jól vizsgázott a debreceni Dohányipari Technikum. A tanárok oktató és nevelő munkája, a hallgatók lelkes igyekezete, szorgalma meghozta a gyümölcsét: a negyedéves hallgatók a gyakorlati munkában is bebizonyították, hogy jól megállják a helyüket.

Magas pénzjutalomban részesülnek a kongresszusi versenyben legjobb szőlő- és gyümölcstermelők

Dolgozó parasztságunknak a szőlő- és gyümölcstermelés iránt egyre növekvő érdeklődése a III. pártkongresszusra tett munkafelajánlásokban is megnyilvánul. A kongresszusi verseny szervezésében Heves megye jár az élen.

A földművelésügyi minisztérium növénytermelési főigazgatója és a MEDOSZ elnöke a kongresszusi verseny legjobbjai számára jutalmakat tűzött ki: az ország legjobb szőlő-, illetve gyümölcstermelő tsz-e 8000-3000 forint jutalomban részesül. A jutalmazás feltétele, hogy az összes talajelőkészítési, trágyázási, agrotechnikai és védekezési munkákat megfelelően elvégezzék. 2000-2000 forint jutalmat kap a legjobb termelőszövetkezeti szőlő-, illetve gyümölcster-

Dolgozó parasztságunknak a szőlő- és gyümölcstermelés iránt egyre növekvő érdeklődése a III. pártkongresszusra tett munkafelajánlásokban is megnyilvánul. A kongresszusi verseny szervezésében Heves megye jár az élen.

A földművelésügyi minisztérium növénytermelési főigazgatója és a MEDOSZ elnöke a kongresszusi verseny legjobbjai számára jutalmakat tűzött ki: az ország legjobb szőlő-, illetve gyümölcstermelő tsz-e 8000-3000 forint jutalomban részesül. A jutalmazás feltétele, hogy az összes talajelőkészítési, trágyázási, agrotechnikai és védekezési munkákat megfelelően elvégezzék. 2000-2000 forint jutalmat kap a legjobb termelőszövetkezeti szőlő-, illetve gyümölcster-

A csökmői Haladás tsz-ben az első helyért folyik a harc

A csökmői Haladás tsz tagsága a februári közgyűlésen versenyre hívta ki a csökmői tsz-eket és elfogadta többek között a furtai Sallai tsz versenykiírását. Ezen a közgyűlésen helyesen kezdeményezték a tagok, hogy bővítsék a rizstelepet, létesítsenek melléküzemágakat, szaporítsák a juh és sertésállományt, de még inkább követelték a tagság a brigádok és munkacsapatok kialakítását és a terület felosztását.

Ezeket a javaslatokat megvalósították a vezetőség és a tsz tagjai. Különösen az új pártvezetőség megválasztása óta javult meg a munka. A vezetőségválasztó taggyűlésen több párttag egymást versenyre hívta ki. Szabó Dezső elvtárs idős Török Imrével és Zsili Gáborral versenyez, azon, hogy melyikük termel többet a felszolt területen.

Az eredmények nem maradtak el. A párttagok énjának a munkában. Zsili Sándor, a tsz párttitkára mindig ott van, ahol dolgozni kell.

Március 15-re 40 hold tavaszi árpat vetettek el. A cukorrépat és zabot most vetik, de ezeknek a vetése is befejezéshez közeledik. A 120 holdas rizstelepet 4/5-öd részben beépítették, emellett folyik a simítóaszt és építkezés is.

Legyen eredményesebb a tudományos kutató munka

— mondotta Bognár Rezső Kossuth-díjas akadémikus

Ünnepélyes keretek között megkezdődtek az akadémiai napok

A Magyar Tudományos Akadémia és a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem rendezésében tegnap délelőtt kezdődtek meg az akadémiai napok Debrecenben. Az első vidéken rendezett akadémiai napokra több Kossuth-díjas akadémikus, Kossuth-díjas tudós és kutató érkezett Budapestből Debrecenbe. Tübbek között Rényi Alfréd kétszeres Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, Hajós György Kossuth-díjas akadémikus, Szőkefalvy Nagy Béla Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, Jánossy Lajos Kossuth-díjas akadémikus, Bóka László, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, Révész Imre akadémikus és sokan mások.

Az ünnepélyes megnyitóra tegnap délelőtt került sor a Kossuth Lajos Tudományegyetem aulájában. A megnyitón jelen volt a Magyar Tudományos Akadémia küldöttein kívül Sz. D. Prohorov, a Szovjetunió debreceni konzulja, Balogh Endre, a debreceni városi tanács elnöke, Horváth Sándor, az SZMT hajdú-bihari elnöke, továbbá a Kossuth Lajos Tudományegyetem professzorai, oktatói, köztük Bognár Rezső Kossuth-díjas akadémikus, Földvári Aladár Kossuth-díjas, Szalay Sándor Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, Varga Ottó Kossuth-díjas. Az oktatásügyi miniszter képviselőjében megjelent Sulán Béla, a minisztérium tudományegyetemi főosztályának vezetője.

Bartha János, az irodalomtudományok kandidátusa, az egyetem rektorhelyettese mondott megnyitót, majd Bognár Rezső Kossuth-díjas akadémikus, a Kossuth Lajos Tudományegyetem rektora tartotta meg ünnepi beszédét.

Egyetemünk számára igen nagy megtiszteltetést és örömet jelent, hogy a vidéki akadémiai napokat mindjárt az első alkalommal a mi egyetemünkön tartatjuk meg. Nekünk, a vidéken élő tudósoknak, egyetemi tanároknak és kutatóknak valóban régi vágyunk teljesült most, amikor itt, Debrecenben, saját munkahelyeinken üdvözölhetjük akadémiai kiváló képviselőit, köztelenebbül feltárhadjuk problémáinkat, tudományos terveinket, célkitűzéseinket. A vidéki akadémiai napok rendszeres megtartásával nemcsak vidéki, de országos viszonylatban is új lendületet kap tudományos életünk, és ezzel a magyar tudomány egészséges továbbfejlődését nagymértékben elősegítjük.

A Magyar Tudományos Akadémiának ez a nagyszabású megmozdulása szinte kézzelfogható és szemmel látható módon bizonyítja, hogy Akadémiánk nem elcsigázott és nem zárkózott el a tudomány elefantáncsont-tornyába. A régi Akadémiának nem lett volna és nem is volt ereje és biztonsága, hogy kilépjen ebből az elefantáncsont-tornyából és leszálljon az úgynevezett „tisztá tudomány” misztikus és ködbevesző magaslatairól. A mi újjaszervezett Tudományos Akadémiánk, mely a dolgozó nép bizalmát, szeretetét, megbecsülését és messzemenő támogatását bírja és élvezi, elég erős ma már ahhoz, hogy elhagyja az akadémia épületének falait és hogy érdemes tudósai lejjöjjenek a vidéki egyetemekre, ahol előadásait a nagy nyilvánosság előtt tartják meg. De a budapesti és vidéki

tudományos dolgozók kapcsolatának kiépítését és elmélyítését, a közvetlen tapasztalatcserét is kell, hogy biztosítsák ezek az akadémiai napok.

Bognár Rezső elvtárs a továbbiakban ezeket mondotta:

A magyar tudományos életnek kétségkívül Budapest a középpontja. Ez azonban nem szabad, hogy egy egészségtelen centralizálást eredményezzen. Nem szabad, hogy odavezessen, hogy a Budapesten kívüli úgynevezett vidéki tudományos élet másodrangúvá, vagy provinciális jellegűvé váljon. Nem szabad, hogy a budapesti koncentráció túlságosan felhigítsa a vidéket, és elszívja a vidéktől a legjobb erőket. Nem tartom egészséges állapotnak, hogy a budapesti egyetemek és intézetek fejlődésének hiányosságait föltétlenül a vidéken kinőtt és felfejlődött professzorok és kutatók Budapestre való felhelyezésével oldják meg. Mint ahogyan a szocializmus egyik célja az, hogy eltörölje és megszüntesse a város és falu közötti különbséget, ugyanúgy a tudományos élet területén sem szabad engedni, hogy egy minőségében más fővárosi és vidéki tudomány alakuljon ki.

Megmondom őszintén: mi itt vidéken sokszor úgy érezzük, hogy ez a különbség megvan és ha ennek mi magunk is okai vagyunk, mégis úgy véljük, hogy az Akadémia sem foglalkozott ezzel a problémával elég mélyrehatóan. Vagy foglalkozott-e az Akadémia azzal, hogy ne csak saját példánkkal jöjjünk elő — mi lesz például az ország legrégebbi egyetemével, a pécsi egyetemmel, ha a még ott működő, de eléggé leszűkített egyetlen jogi kar esetleg beleolvad valamely nagyobb egyetembe? Említhetek egy másik példát is: nem kellene-e azzal a kérdéssel is foglalkozni, hogy Sárospataknak, a Rákócziak ősi városának, a régi „bodrogsági Athénnek” mi lesz jövőben a sorsa: nem volna-e helyes ott egy új kulturális és tudományos centrumot kialakítani, a régi haladó hagyományokra építve. Ne feledjük: Sárospatak mindössze 50 kilométerre fekszik országunk egyik legnagyobb ipari területétől.

Bognár elvtárs a debreceni tudományegyetem fejlődését is ismertette. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem mindössze 40 éve viseli az egyetem címet, mégis azon felsőoktatási intézményeink közé tartozik, amelynek alapítása kb. 400 évvel ezelőtt történt. A debreceni főiskolát ugyanis valószínűleg 1538-ban alapították. Mint egyetem 1914-ben kezdte meg működését. Ismertette a továbbiakban Bognár Rezső azt a hatalmas fejlődést, amelyet az egyetem az utóbbi esztendőknél során ért el.

Befejezésül ezeket mondotta:

Az akadémiai napoknak a jövő fejlődés szempontjából van igen nagy jelentőségük, ezeknek az akadémiai napoknak változást kell hozni tudományos életünkben, mégpedig olyan változást, amely egy széleskörű kiterjedt és alapos fejlődést indít el. Ne tévesszük szem elől, hogy a mi tudományos munkánkra népünknek és hazánknak nagy szüksége van.

Ezután megkezdődtek a beszámoló és az előadások, amelyek igen élénk és igen nívós tudománypolitikai és tudomány-szervezési vita követett.

A beszámolókat során Tolnai Gábor Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia le-

vezető tagja, a Tudományos Minősítő Bizottság titkára, az akadémia nyelv- és irodalomtudományok osztályának; Mátrai László, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a matematikai és fizikai tudományok osztályának; Hajós György Kossuth-díjas akadémikus, a matematikai és fizikai tudományok osztályának munkájáról és feladatairól tartott beszámolót.

Már pénteken délelőtt több előadás is elhangzott. Rényi Alfréd kétszeres Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja és Gyires Béla, a matematikai tudományok kandidátusa, Szőkefalvy Nagy Béla Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, Varga Ottó Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, Aczél János, a matematikai tudományok kandidátusa tartottak előadást.

Ma délelőtt az akadémiai küldöttek a Kossuth Lajos Tudományegyetem különböző intézeteiben tesznek látogatást, majd délután 3 órakor az aulában egyetemi tanácsülés lesz.

★

Bognár Rezső Kossuth-díjas akadémikus, a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem rektora tegnap este fogadást adott az akadémiai napok résztvevői tiszteletére.

A fogadáson megjelentek a Debrecenbe érkezett Kossuth-díjas akadémikusok, Kossuth-díjasok, tudósok és kutatók, valamint a Kossuth Lajos Tudományegyetem professzorai és tanárai. Jelen volt Sz. D. Prohorov, a Szovjetunió debreceni konzulja, Sz. I. Rogov helyettes konzul, Tatár Kiss Lajos, a megyei tanács elnöke, Balogh Endre, a városi tanács elnöke, valamint a tudományos élet számos képviselője.

A Debreceni Mezőgazdasági Akadémia a második tanév küszöbén

Féleve működik

városunkban a Mezőgazdasági Akadémia, ez az új típusú főiskola. A következő tanévtől kezdve már nem lesz egyedül, megnyílnak a keszthelyi és mosonmagyaróvári akadémiai is. De addig is és ezután is kötelezi a debreceni akadémia, mint idősebb testvér az, hogy egy évvel több tapasztalattal rendelkezjen, mint másik két testvére. Ez alatt az egy év alatt a Debreceni Mezőgazdasági Akadémia kialakult az új típusú főiskola oktatási módszerei, széleskörű viták és az évi konkrét tapasztalatok alapján elkészültek az I. évfolyam tanítási programjai és a főiskola hasznos szempontokat tudott adni a földművelésügyi minisztériumnak is a mezőgazdasági akadémiai végleges tantervének kialakításához.

Nemcsak oktatási kérdésekben volt úttörő az akadémia első éve, hanem nevelési szempontokból is. Ebben az évben hajtának gyökeret az akadémiai ifjúság hagyományai. Igen fontos, hogy az akadémiai hallgatók eszményképe ne a szoknyavadász, dologkerülő, szájhős fiatalember típusa legyen, hanem a nagyszerű feladatára készülő, vidám, tetterős fiatalember, aki biztosan tudja majd irányítani az új nagyüzemeink termelését. A hallgatóság az I. félév folyamán kivette sorai közül a hazudozókat, dologkerülőket, a mindig unott, koravén élvezethajászokat és kiépítette az ifjúsági szer-

Hol volt a gazda?

A téglá drága. Minden egyes téglát meg kell becsülni, hiszen lakóházak, üzemek, mindenféle épületek egyik legfontosabb alapanyaga. A téglát mindig el kellett számlálni az építkezés helyére. Szállítás közben persze a szükséges mennyiség egy jelentéktelen hányada összetört. Sok azonban nem tört el sehol, amikor a gazda szemre rajta volt és a vele dolgozó munkásokon. A muliban a „gazda”, a tőkés, vigyázott is rá, megbecsülte, mert tudta, hogy értéke van. A munkás a muliban — bár nem magának épített — szintén nagyon vigyázott minden egyes téglára, hiszen a „gazda”, a tőkés azonnal kirugta volna a munkából, ha pazarolja. A muliban a gazda szemre kísérte a téglát a gyártól az épületig, nem is volt sok a hulladék, a törés...

Téglát most is számlunk, ki és berakunk, építünk beöle... Az egyéki állomáson is meggyőződhetik erről bárki. Ugyanis a sínnek mentén hosszan nyúlnak el a vagonokból kirakott téglarakások. Am úgy látszik az egyéki állomásra nem ért el a gazda szeme, mert a téglá igen nagy része darabokra törve ha-mozódott fel. Sok ezer — talán sok-tízezer — tört itt össze!

Hol volt a gazda? Miért tört ez a gazda?

Bizony, sajnos, a gazda ott volt és tört a vandál pusztítást, s az aljas kitévést.

Ott volt elsősorban az állomásműnök — gazdája a téglának. Ott tört.

Ott voltak a vasutasok is, ők is törték. Ha nem törték volna, ha nem törték volna, ma nem szétört téglahalmazok szomorúan el az arravetődő utast, hanem az egészséges, ép téglarakások, vidámitának meg.

Azlan ott voltak a kirakómunkások is, akik az okozott kár iránti érzéketlenségükben kíméletlenül összetördelték a téglát.

Jártak ott még az építési vállalkozók, utaztak arra utasok, elszálltak melletük járókelők és a pusztítás mégis tovább folyt. — Pedig ők az állomásműnök, a vasutasok, az utasok, a járóképek, ők gazdái a téglának, miután nemennek ebben az országban.

Ott volt hát a gazda, a dolgozó nép és közömböse részvételelül tört a pusztítást. A gazda ott volt és nem tudta, hogy az ő tégláját törék össze... Ideje lenne már, hogy a gazda minden gazdai műveltségét adta... Gr.

Halló, itt Népstadion!

Az Országos Filharmonia kedden délután fél négy, hat, majd este fél kilenc órai kezdettel a Központi Kultúrotthonban nagy érdeklődéssel számotartó vidám zenés műsort rendez, amelynek keretében fellépnek Szepesi György, a Magyar Rádiónép-

szerű riportere, sok-sok izgalmas sportesemény közvetítője, Kacsal László, Vadas Zsuzsa, Latabár Árpád, Kócs Olga, Székely Endre. A műsorban közreműködik az Országos Filharmonia esztrádzene-kara Hajdu Péter vezetésével. Konferál: Hegedűs János.

Ma kezdődik az Ötéves Tervkölsön négy napos sorsolása

Budapestben a fém munkás kultúrotthonban (XIII. Frangepán-utca 16.) ma délután egy órakor kezdődik az Ötéves Tervkölsön nyolcadik nyereleménysorsolása. Az ünnepélyes megnyitót kultúr-műsor előzi meg.

A négy napig tartó sorsoláson naponként arányosan elosztva,

76.500 darab kötvényt nyereleménnyel, 382.100 darab kötvényt pedig törlesztéssel húznak ki. A nyerelemények összege 30,7 millió forint, a törlesztések összege pedig 72,7 millió forint lesz, ez alkalommal összesen tehát 103,4 millió forintot fizet vissza államunk.

gondoskodni. Ezért 5 millió forint költséggel kibővült az akadémia főépülete.

Uj feladatot jelent az,

hogy a II. évfolyamban megindul a szorosabban vett szakmai oktatás, a növénytermelés, állattenyésztés, gépesítés tantárgyainak oktatása. Ennek sikere érdekében jelentős mértékben fejlődni kell az akadémia tangazdaságának. Ez év őszétől a jelenlegi tangazdaság 1400 kat. holdas területe kiegészül a kismarci állami gazdasági üzemegység 800 kat. holdjával és így 2200 kat. holdas korszerű tangazdaságban végzik a hallgatók a szaktárgyi gyakorlatokat.

Uj feladat az akadémia első-éveseinek helyes kiválasztása. A mezőgazdasági népgazdasági fontosságának tudatában és a mezőgazdasági szakemberek egyre fokozódó anyagi és erkölcsi megbecsülését látva mind többen fordulnak a középiskolát végzetek a mezőgazdasági főiskola felé. A debreceni akadémia hallgatói elsősorban a Tiszántúlról, másodsorban a Duna-Tisza közéről jönnek. Az akadémian úgy kell őket fogadni, hogy otthon érezzék ott magukat és megszeressék a mezőgazdaság hivatását.

Az akadémia eddigi munkájában mindenkor támogatást kapott a helyi párt és tanácsi szervektől és megértő segítségükkel a további feladatokat is meg fogja oldani. **Bencsik István** akadémiai igazgató

